

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 18Co/162/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8213205856
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 09. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniela Babinová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2018:8213205856.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Daniely Babinovej a sudcov Mgr. Miloša Koleka a JUDr. Martina Barana, v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpený TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36 613 843 proti žalovaným 1/ Z. Q., nar. X.X.XXXX, Y. XX, XXX XX H., 2/ N. Q., nar. XX.XX.XXXX, Y. XXX/XX, XXX XX H., o zaplatenie 907,20 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bardejov č. k. 7C/246/2013-150 z 30.11.2016 jednohlasne takto

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok.

Žiadnej zo strán nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalobu zamietol. Nárok na náhradu trov konania priznal žalovaným v 1.a 2.rade vo vzťahu k žalobcovi v rozsahu 100 %. Svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách, ust. § 39 OZ. Ďalej poukázal súd prvej inštancie na tú skutočnosť, že nebolo preukázané, že by právny predchodca, teda Slovenská sporiteľňa, a.s., ktorá uzavrela so žalovanými v 1.a 2.rade zmluvu o poskytnutí úveru sa dohodli na možnosti postúpiť pohľadávku tretej osobe. Už toto samotné považoval súd prvej inštancie za rozpor so zákonom, a teda neplatné postúpenie. Za týchto okolností potom žalobca nemá aktívnu legitímáciu pre podanie žaloby a uplatňovanie nároku na plnenie. Okrem toho je nesporné, že žalovaní v 1.a 2. rade majú postavenie spotrebiteľa, čo sa preukázalo aj v tomto konaní a na tom nič nie je zmenené. Povinnosti banky sú v zmysle Zákona o bankách priamo nasmerované k tomu, aby nebolo možné nakladať s informáciami, ktoré banka získa od svojich klientov tak, aby ich mohla poskytnúť aj tretej osobe. Ústava SR zaručuje subjektom, ktoré uzatvárajú zmluvu s bankou to, že sa bude dodržiavať ochrana ich informácií, ktoré poskytli subjektu, ktorý má daňovú licenciu. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove 11Co/11/2015, z ktorého vyplýva rovnaká právna argumentácia, ako si ju osvojil súd prvej inštancie, preto žalobu zamietol. O trovách konania rozhodol v súlade s ust. § 255 a § 262 ods. 2 C.s.p..

2. Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie žalobca. Tento uviedol, že súhlasí s tým, že právny predchodca žalobcu - postupca neukončil záväzkovo-právny vzťah uzatvorený medzi postupcom na jednej strane a odporcom na druhej strane, nebola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru, zmluva nebola vypovedaná a taktiež nedošlo k odstúpeniu od zmluvy a žalobca ani nedisponuje dokladmi, ktoré by danú skutočnosť - ukončenie zmluvy - preukázali. K predčasnemu ukončeniu zmluvy došlo až zo strany žalobcu oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 18. 7. 2012. Žalobca má za to, že výkladom ustanovení VOP možno dospieť k záveru, že postupca a následne postúpením pohľadávky žalobca boli oprávnení, nie však povinní predčasne ukončiť záväzkovo-právny vzťah. Na žalobcu prešli zmluvou o postúpení pohľadávok aj všetky práva

súvisiace s danou pohľadávkou. Okrem toho postúpením pohľadávky sa stal sám žalobca veriteľom pohľadávky, pričom základným právom veriteľa je v zmysle § 488 OZ právo na plnenie od dlžníka záväzkového vzťahu. Žalobca zastáva názor, že mu vznikol nárok na úhradu uplatnených splátok spolu s príslušným úrokom z omeškania z každej splátky odo dňa nasledujúceho po splatnosti každej splátky až do zaplatenia. Poukázal tiež na to, že výška RPMN je vypočítaná v súlade so zákonom platným v čase uzavretia zmluvy a v zmluve o splátkovom úvere je teda uvedená v súlade s daným zákonným výpočtom. Postupca pohľadávky teda pri poskytnutí úveru postupoval v súlade so zákonom. Na základe uvedeného navrhol, aby odvolací súd rozsudok zmenil, resp. ho zrušil a vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

3. Odvolací súd prejednal rozhodnutie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad uvedených v ust. § 378 a nasl. zákona č. 160/2015 Z. z. (ďalej len C.s.p.) bez nariadenia pojednávania (a contrario § 385 ods. 1 C.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné. Súd prvej inštancie dôsledne zistil skutkový stav a vec aj správne právne posúdil. Na týchto skutkových a právnych záveroch sa nič nezmenilo ani v štádiu odvolacieho konania.

4. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 28.6.2011 medzi postupcom Slovenská sporiteľňa, a.s. a žalobcom, postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanému. Postupca a žalovaní uzatvorili dňa 6.2.2004 zmluvu o splátkovom úvere č. 0620674962, ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky postupcu. Z výzvy zo dňa 15.6.2010 / č.l. 66 spisu / súd zistil, že Slovenská sporiteľňa, ako veriteľ pohľadávky vzniknutej z vyššie uvedenej zmluvy, oznámil dlžníkom, že splácanie predmetnej pohľadávky je v omeškaní ku dňu 31.5.2010 vo výške 1 024,34 eura s príslušenstvom. Vyzval ich na úhradu dlžnej sumy najneskôr do 10 dní od doručenia výzvy.

5. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

6. Podľa § 525 ods.1, ods.2 Občianskeho zákonníka, postúpiť nemožno pohľadávku, ktorá zaniká najneskôr smrťou veriteľa alebo ktorej obsah by sa zmenou veriteľa zmenil. Postúpiť nemožno ani pohľadávku, pokiaľ nemôže byť postihnutá výkonom rozhodnutia. Nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

7. Pre úplnosť súd dodáva, že žalovaní síce aktívne nepopreli tvrdenie žalobcu o doručení predmetnej výzvy, avšak z pasivity žalovaných nie je možné vyvodzovať nespornosť skutkových tvrdení žalobcu. V opačnom prípade, by došlo k popretiu zmyslu osobitnej procesnej úpravy sporov s ochranou slabšej strany, čo zákonodarca vyjadril aj ustanovením § 299 CSP, podľa ktorého nie je možné rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie (pre pasivitu spotrebiteľa) v neprospech spotrebiteľa.

8. Aktívnou vecnou legitímáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - navrhovateľovi ním uplatňované právo (nárok), respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúmanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane navrhovateľa), alebo pasívnej (existencia tvrdennej povinnosti na strane odporcu) je

imanentnou súčasťou súdneho konania (porov. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29. 6. 2010, sp. zn. 2Cdo 205/2009).

9. Odvolací súd v súvislosti s odvolacou námietkou ohľadom postúpenia úveru z banky na nebankový subjekt poznamenáva, že uvedený záver bez ďalšieho nie je dôsledný a nevylučuje ho práve ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách, v zmysle ktorého ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

10. Spôsobilým predmetom postúpenia v zmysle ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách môže byť však iba pohľadávka alebo jej časť, ktoré sú už (1) splatnými, a to za predpokladu predchádzajúcej (2) písomnej výzvy po tom, čo bol klient banky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky. Musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky.

11. Z obsahu spisu a napokon i z obsahu samotného odvolania je zrejmé, že postupca neukončil záväzkovo-právny vzťah uzatvorený medzi postupcom na jednej strane a žalovanými na strane druhej strane, nebola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru, zmluva nebola vypovedaná a taktiež nedošlo k odstúpeniu od zmluvy a žalobca nedisponuje dokladmi, ktoré by danú skutočnosť - ukončenie zmluvy - preukázali. K predčasnému ukončeniu zmluvy došlo až zo strany žalobcu oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 18.7.2011 (čl. 13).

12. Z ust. § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z. z. (zákon o bankách) vyplýva, že banka môže postúpiť inému subjektu iba tú časť pohľadávky, ktorá zodpovedá nesplácanému dlhu. Dôvodová správa k tomuto ustanoveniu (pôvodne išlo o § 92 ods. 7) doslova uvádza: „V odseku 7 sa upravuje možnosť použiť inštitút postúpenia svojej pohľadávky zodpovedajúcej nesplácanému dlhu, a to aj osobe, ktorá nie je bankou.“ Pokiaľ teda Slovenská sporiteľňa, a. s., postúpila zmluvou z 21. 10. 2010 predmetnú pohľadávku z úveru v celom rozsahu Advokátskej kancelárii Havel & Holásek, spol. s r. o., postupovala v rozpore s § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z. z. Totiž keďže ku dňu postúpenia pohľadávky nebol splatným celý úver (nedošlo k vyhláseniu jeho mimoriadnej splatnosti), Slovenská sporiteľňa, a. s., nebola oprávnená postúpiť svoju pohľadávku z úveru, vrátane úrokov z neho v celosti inému subjektu. Zmluva o postúpení pohľadávok z 28.6.2011 je preto neplatným právnym úkonom v zmysle § 39 Obč. zák. Žalobcovi preto v spore chýba aktívna vecná legitímácia. Odvolací súd poukazuje tiež na to, že žalobca nie je subjektom oprávneným poskytovať úvery, a preto ich nemôže vo vlastnej rézii ani spravovať. Vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru je pritom úkonom, ktorý možno podradiť pod pojem spravovanie úveru. Vzhľadom na to žalobca zrejme nebol oprávnený vyhlásiť mimoriadnu splatnosť predmetného úveru.“

13. Žalobca argumentuje, že niet povinnosti na strane žalobcu či jeho predchodcu pristúpiť k strate výhod splátok (de fault, zosplatenie). S týmto názorom sa dá len súhlasiť a odvolací súd pripúšťa platné postúpenie nezaplatených splátok po ich splatnosti.

14. Odvolací súd však poukazuje na to, že žalobca nepreukázal existenciu písomnej výzvy (banky) po tom, čo boli žalovaní (klienti banky) nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splácaním jednotlivých už splatných splátok. Splnenie zákonom požadovaných predpokladov na postúpenie splatných pohľadávok nebolo preukázané. Aktívna legitímácia žalobcu nie je preto ani čiastočne daná.

15. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p. majú za to, že napriek tomu, že žalovaní v 1.a 2.rade a aj osobitný subjekt, ktorý vystupoval na strane žalovaných, preukázateľne im náhrada trov odvolacieho konania nevznikla, preto nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).